

til en anden By. Saaledes som dette Endringsforslag er affattet, vil det jo føre til, at Spørgsmaalet ligefrem vil komme til at foreligge for Domstolene. Der vil da være at optage Skjønforretninger om, hvorvidt Betingelserne foreligge, og det vil jo vistnok være et meget vanskeligt Skjøn, saaledes at det kan forudses, at Sagen efter denne Affattelse af Lovforslaget vil give Anledning til megen Strid og rimeligvis ogsaa megen Misforstaaelse med de Afgjørelser, som i saa Henseende træffes. Vi have derfor ikke ment, at det var et Spørgsmaal, som egentlig egnede sig til judicial Afgjørelse; men dersom en saadan Undtagelse maatte gjøres, have vi ment, at den ialtfald maatte gives i den Form, at det blev Administrationen, som havde Afgjørelsen af, om Betingelserne for at gjøre Undtagelser fra Udbyttebestatningens obligatoriske Indførelse maatte foreligge, og det har derfor ogsaa i Udvalget været taget under Overveelse at tilføie et Endringsforslag af det Indhold, som stemmede med det Underendringsforslag, som det 1ste Medlem for 10de Kreds (Søsen) har stillet, saaledes at der blev indrømmet Finanzministeren Bemyndigelse til at gjøre Undtagelse fra Reglen om dens obligatoriske Indførelse netop af Hensyn til saadanne Brændier, som fuldestgjøre den Betingelse: at Waalerens Indførelse maatte medføre Brændierets fuldstændige Ombygning eller dets Henslytning til en anden Bygning. Men naar vi dog efter nærmere Overveelse ikke have fundet os foranledigede til at stille et saadant Endringsforslag, er det begrundet i, at vi egentlig have ment, at det var for tidligt at tage det Spørgsmaal op. Det vil jo først komme til at foreligge den 1ste April 1890. Der vil altsaa hengaa en længere Mærskel, inden det kommer til at foreligge, og naar man nu ser, hvorledes Brændierernes Antal svinder ind — efter hvad jeg ser idag af en Notits i en Avis, er deres Antal fra 1871 til 1881 fundet ind med omtrent en Trediedel —, er der en vis Rimelighed for, at Situationen stiller sig saaledes, at disse smaa, mindre produktive Brændier ikke ville kunne bestaa i Kampen med de mere saldfomne Dampbrændier, og det vil være et Spørgsmaal, om der overhovedet i 1890 bestaar den Slags Brændier, som der her er Tale om. I alt Fald har Udvalget fragskyndig Side modtaget Tilhødsbegivelse om, at det er i allerhøieste Grad sandsynligt, at den Slags Brændier ville være forsvundne i 1890, og saa vil det være mindre naturligt nu at træffe Bestemmelse med Hensyn til saadanne Brændier, om hvilke det kan formodes, at de slet ikke ville eksistere til

den Tid, da denne Bestemmelse vil blive praktisk. Men selv om det nu skulde vise sig, at de endnu eksisterede i 1890, vilde der jo i alt Fald i den Mærskel, som gaar hen inden Tidspunktets Indtrædelse, være rig Anledning for Ministeren, som jo maa føie stadigt Opsyn med alle Brændier, til at anfille de Underfølgelser, som endnu ikke foreligge, om, hvormange Brændier af denne Bestaaelse der kan forventes at være — det være sig nu et større eller mindre Antal — og derefter tillige tage under Overveelse, hvad der iden Henseende bedst kan gjøres, idet der jo saa ikke blot vil kunne være Spørgsmaal om at gjøre Undtagelser fra Reglen, men ogsaa om andre mindre Forandringer, som det jo saa bliver Ministerens Sag eventuelt at tage under Overveelse. Ligesom det altsaa forekommer os at ville være det Naturligste at vente, indtil det paagjældende Tidspunkt kommer, og se, hvorledes de faktiske Forhold da stille sig, saaledes have vi paa den anden Side ogsaa ment, at det, allerede nu at tage Bestemmelse derom, muligens kunde virke mindre heldigt, forsaavidt det kunde foranledige Brændierne til ikke at træffe de Foranstaltninger, de dog under andre Omstændigheder kunde og vilde have truffet for at gaa den kommende Situation imøde. Vi have derfor ment det rigtigst at træffe den Bestemmelse, Lovforslaget opstiller, og saa henstille til Finanzministeriet, idet vi efter den humane Aand, der gaar igjennem dets Forslag i Henseende til de smaa Brændier, ikke tvivle om, at det omhyggeligt og samvittighedsfuldt vil varetage deres Løb, at undersøge og komme paa det Reue med det Spørgsmaal til det Tidspunkt, da det vil faae aktuel Interesse, og da foreslaa de i den Anledning efter nærmere Overveelse og grundig Underfølgelse af disse Forhold muligvis fornødne Foranstaltninger. Det er af denne Grund og ingenlunde af Mangel paa Interesse for de smaa Mæringer, her er Tale om, at vi ikke have fundet os foranledigede til at stille noget Endringsforslag, ligesom vi af den anførte formelle Grund ikke have kunnet slutte os til det Endringsforslag, der er stillet. Det er en Selvfølge, at vi ikke have noget Principielt imod Endringsforslaget, men kun hensille til det høie Thing, om det maatte mene, at der virkelig er Grund til allerede nu paa dette Stadium at tage Bestemmelse i Henseende til en først om mange Aar indtrædende Eventualitet. — Hvad det af et Mindretal med Hensyn til Afgiftens Størrelse stillede Endringsforslag angaar, antager jeg ikke, at jeg behøver nærmere at komme ind derpaa, idet vi jo gaa ud fra den foreslaaede Afgift som et saadant, der